

[Indenrigsministeren]

gennem medlemskab af en politisk forening. Behovet for et bredere kendskab til kandidaterne må efter arbejdsgruppens opfattelse tilgodeses ved, at kommunalbestyrelsen på et tidligt tidspunkt offentliggør de opstillede kandidaters navne i den lokale presse.

For så vidt angår opstillingsformerne, kunne man spørge, om der ved indførelsen af en adgang til sideordnet opstilling – sådan som det kendes ved folketingsvalg – ville kunne skabes bedre overensstemmelse mellem vælgerne og de valgte. Fremskridtspartiet fremsatte i forrige folketingssamling et lovforslag om indførelse af sideordnet opstilling, men forslaget blev ikke færdigbehandlet. Uanset arbejdsgruppen har anbefalet en sideordnet opstilling, vil jeg stærkt tage afstand fra denne tanke, som, hvis den gennemføres, ville betyde en alvorlig svækkelse af de i forvejen svækkede vælgerforeninger. Jeg finder det absolut rimeligt, at det er vælgerforeningerne, der fastlægger kandidaternes rækkefølge på stemmesedlen. Der foregår i vælgerforeningerne en betydningsfuld politisk virksomhed, og i vælgerforeningerne mødes vælgere og valgte året rundt. Vælgerforeningerne kender altså kandidaterne, og når kandidaterne vil opstille som tilknyttet parti, må det være rimeligt at lade partiets vælgerforening forhåndssortere og forhåndsprioritere kandidaterne. Samtidig er det jo ikke udelukket, at vælgerforeningens ønskeseddel kan blive brudt, og der har da også i en del tilfælde kunnet iagttages sådanne overspringende kandidater. Jeg tror, at man gør forholdet vælger-valgt en bjørnetjeneste, hvis man i nærdemokratiets navn åbner mulighed for en sideordnet opstilling. Som det er nu, er der en ret til at stemme personligt, men der er også en ret til at give sin stemme på en sådan måde, at den tilfalder den kandidat, som efter vælgerforeningens skøn vil være bedst egnet til at varetage partiets interesser. Det kan dårlig kaldes udemokratisk.

En væsentlig del af kommunalbestyrelsens virksomhed foregår i de stående udvalg, og arbejdsgruppen har undersøgt og vurderet udvalgsstyret i relation til beboernes mulighed for indflydelse på og indsigt i det arbejde, der her udføres. Arbejdsgruppen har fastslået vigtigheden af, at der fra udvalgsmoderne udgår en orientering til beboerne, hvilket i praksis vil sige pressen, men arbejdsgruppen har på den anden side ikke kunnet anbefale,

at andre end kommunalbestyrelsens medlemmer er medlemmer af de stående udvalg, blandt andet fordi systemet med de stående udvalg er udtryk for en intern arbejdsfordelingsmetode inden for kommunalbestyrelsen. De stående udvalg ville derfor, hvis der kom andre ind, ikke være repræsentative for den valgte kommunalbestyrelse, som netop skal varetage den samlede kommunes interesser. I denne forbindelse kan der også være grund til at gøre en bemærkning om, hvorvidt udvalgs møder skal foregå for åbne eller lukkede døre. Det anføres normalt, at udvalgenes møder må foregå for lukkede døre, således at der i udvalgene kan foregå uformelle drøftelser og skabes grundlag for kompromiser. En parallel hertil har man i folketingets udvalgs møder, som der også – af samme grunde – er almindelig enighed om bør holdes for lukkede døre. For så vidt angår kommunalbestyrelsens stående udvalg, synes kravet om lukkede møder endog endnu mere begrundet i den omstændighed, at udvalgene tillige er administrerende organer, der løbende ekspederer sager og herunder også behandler personspørgsmål. At udvalgs møderne holdes for lukkede døre bør dog ikke føre til hemmelighedsfuldhed omkring det, der foregår her. Det er vigtigt, at kommunens orienteringsvirksomhed også omfatter udvalgs møderne, dels således at eventuelle udarbejdede dagsordener stilles til rådighed for pressen, dels således at udvalges beslutninger og indstillinger meddeles offentligheden, medmindre hensyn til privates eller kommunens egne interesser i det enkelte tilfælde taler herimod.

Også kommunalbestyrelsens mødevirksomhed er gennemgået i betænkningen, og blandt andet er det diskuteret, om der burde gives tilhørerne ved kommunalbestyrelsens møder en ret til at optage forhandlingerne på lyd bånd. Flere forskellige modstående hensyn gør sig gældende, og arbejdsgruppen mener, at tiden endnu ikke er inde til at ændre på den gældende retstilstand på dette område, hvorefter det er kommunalbestyrelsen selv, der bestemmer, om båndoptagelsesadgang skal tillades. Når man tager i betragtning, at kommunalbestyrelsesmedlemmerne normalt har et erhverv ved siden af det kommunale arbejde og dermed ikke kan anvende ubegrænset tid på det kommunale arbejde, må man nok være enig i, at en ret til båndoptagelse vil kunne betyde, at nogle medlem-